

Lærerik variasjon i tannlegehverdagen

Joachim Scott Erenius har vært instruktørtannlege ved Institutt for klinisk odontologi (IKO) i Geitmyrsveien i Oslo siden 2015. Hovedoppgaven, slik han ser det, er å gi studentene selvtilitt til å gjøre mest mulig tannlegearbeid selv, og til å kjenne sin egen begrensning.

 ELLEN BEATE DYVI

Jeg er instruktør for studentene på de to siste semestrene. For meg er dette de mest interessante studentene å jobbe med, sier Erenius.

– Det er også viktig å ta tak i studentene på de første semestrene, og med én gang de begynner med klinikk. Vi må forme dem tidlig, og skape gode vaner, sier Ragnar Dekke. Han er med helt på begynnelsen av intervjuet vi har avtalt med Erenius, før han skal videre og gi eksisterende og kommende instruktører pedagogisk veiledning. Dekke reiser halvannen time fra Son til Oslo en dag i uken, for å være instruktør. Det har han gjort periodevis i snart 35 år, siden 1986. Ingen grunn til å tvile på at han trives som instruktør.

Begge instruktørene er enige om at de lærer mye selv av å være instruktørtannleger:

– Studentene er naturligvis mer oppdatert på teori enn det vi er. Det lærer vi av. Du kan gjerne si at det er en god del etterutdanning i å være instruktør, er begge enige i.

Han som har vært der lengst forteller også at studentene er blitt mindre selvstendige og mer selvbevisste i løpet av de årene han har vært instruktør.

– De venter å få mer lagt opp i hendene, og tar mindre initiativ selv, er min erfaring.

– Er det curlinggenerasjonen, vi snakker om?

– Jeg har ikke så lyst til å si det. Samtidig er det vel allment kjent at det er sånn, over alt ellers. Da er det kanskje naturlig at det gjør seg gjeldende her også.

Instruktørtannlege Joachim Scott Erenius ser det som sin oppgave å være med på å gi tannlegestudentene selvtilitt, før de går ut i yrkeslivet.

– Jeg synes studentene er mer alvorlige enn da jeg studerte, sier Erenius. De er kanskje mindre sosiale og mer fagnerder. Jeg må minne dem på at det er lov å tulle litt, og ha det gøy. Det er klart det skal være seriøst. Samtidig trenger vi å myke det opp litt, hvis hverdagen skal bli OK.

– Hvordan kom du på at du ville bli instruktør?

– Jeg hørte fra venner, tidligere studiekamerater, som tok videreutdanning, at det var blitt så godt miljø ved instituttet. Det er jeg enig i. Jeg omgir meg med dyktige folk, i et interessant miljø, og jeg opplever at det er mindre avstand mellom lærere og studenter enn det var da jeg tok utdanningen min her i perioden 1988-1993. Det er hyggelig å jobbe sammen med studentene. Som instruktør er jeg på lag med dem. Vi finner løsningene sammen. De lærer å prøve og feile, i trygge omgivelser. Min motivasjon er å kunne bidra til deres utvikling av ferdigheter.

Selvtillit er alt

– Oppgaven min er å gi studentene selvtillit og vurderings-
evne. Det er krevende å være allmennpraktiker, du må

kunne mye om mye. De skal vite hva de kan gjøre selv, og hva de må henvise videre. Målet er å kunne gjøre mest mulig selv, sier jeg så ofte jeg kan. Med stor variasjon i oppgavene, får du et interessant liv som tannlege. Det skal være utfordringer, og det skal være grenser. Noe skal selvsagt overlates til spesialistene. Som allmennpraktiker kan du ha stor glede av allsidigheten. Det handler om å tørre, lære og gjøre. Det er ikke så lett. Og det er ikke så vanskelig heller. Det er, som overalt ellers, koder som skal knekkes, hele veien.

Selv har Erenius drevet privat praksis siden han var ferdig utdannet tannlege i 1993. I Tønsberg etter sin far, og på Røa i Oslo.

– Å bli instruktør har utvilsomt gitt mer liv og gnist i tannlegehverdagen min. Dagene går fort her i Geitmyrsveien, med to undervisningsøkter, fra 09.00 til 12.00, og fra 13.00 til 16.00, som gjerne blir til 17.00, for min del. Og ikke minst interne kurs og kalibrering.

– Det bryter opp uken og arbeidshverdagen å komme hit hver tirsdag. De fleste av de cirka 70 instruktørene er her

IMPLANTOLOGI

Set med en klinikers øjne

- Viden
- Historik
- Detaljer
- Overblik

På baggrund af min mangeårige erfaring indenfor implantologiens mange facetter, har jeg med denne bog gerne villet samle de vigtigste aspekter i en overskuelig fremstilling. En slags opslagsbog, som forhåbentlig er nem at finde rundt i, og som kan virke samlende på mængden af stof.

Tandlæge Alfred Wolthers

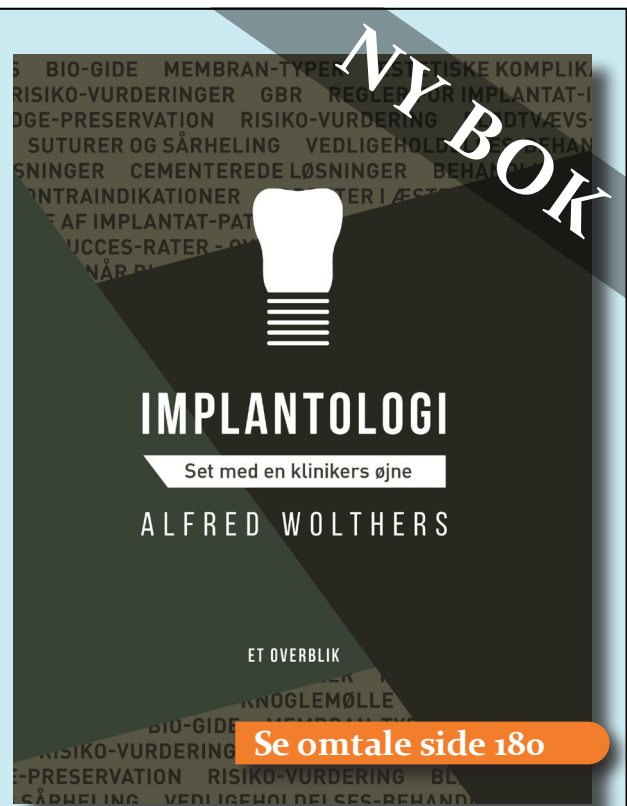
Pris: dkr. 546,00 (incl. porto til Norge: dkr. 246,00)

Køb bogen her: alfred.wolthers@gmail.com

Skriv navn og leveringsadresse.

Betaling: IBAN: DK0879700001506291

BIC/SWIFT: SYBKDK22

en dag i uken. Med noen unntak. En av instruktørene er her hver dag, det vil si fem dager i uken.

– Jeg vil absolutt anbefale det, for kolleger som har lyst, og som har en del erfaring. Det er givende å være instruktør. Og jeg vil si at det passer best for dem som har jobbet en god del år.

– Det var nylig en undersøkelse som viste at tannlegene kom høyt opp i rangeringen av hvor forberedt ulike yrkesgrupper er når de møter arbeidslivet etter endte studier. Det tror jeg ikke minst er instruktørens fortjeneste. Vi har en del erfaring, og vi er forhåpentligvis gode til å formidle det, på hver vår måte. Jeg sier ikke at min måte er best, og i hvert fall ikke for alle. Derfor er det bra at studentene mine møter andre instruktører de andre dagene i uken. Slik får de innspill fra tannleger med variert erfaring. Mange av instruktørene har også praksis på steder utenfor Oslo. Det gir god variasjon i erfaringsbakgrunnen, som studentene får nytte godt av.

– Lærer du dem noe om hvordan det er å drive egen praksis også, eller blir det mest faget og klinikken?

– Jeg er opptatt av å formidle videre hva som skal til for å drive egen praksis. Det er nyttig kunnskap å gi videre. Samtidig er det ikke så mange som har slike planer med en gang de er ferdig utdannet. Det er også et valg jeg støtter. Få noen år på baken først, er mitt råd. Det er mye frihet i å drive egen praksis, og samtidig et stort ansvar. Med økt kvinneandel blant studentene er det forresten færre som har planer om egen praksis i det hele tatt, enn før. Samtidig blir det også færre små praksiser, og flere store, inkludert noen store kjeder. Markedet forandrer seg.

Pedagogisk opplæring

De siste årene er det blitt slik at instruktørtannlegene får pedagogisk opplæring. Slik var det ikke før. Nå er det

imidlertid et grunnkurs, som gjerne kalles Åsgårdstrand-kurset, etter stedet det foregår. Etter noen dagers intensiv undervisning over en helg, følger en periode med oppgaveskriving. Både kommende og eksisterende instruktørtannleger får tilbud og pålegg om å gjennomføre denne opplæringen.

– Det hele tar et halvt års tid, og er helt overkommelig. Også ved siden av både jobb og familie, forteller Erenius.

– Mye av det dreier seg om menneskebehandling og kommunikasjon. Det må vi kunne, både pasientene og studentene er jo mennesker, som tenker og føler.

Kvalitet, økonomi og trygghet

– Hvem er pasientene som kommer til IKO for behandling, er det folk som vil ha billig tannbehandling, eller hvordan vil du karakterisere dem?

– Noen er opptatt av pris, ja. Andre er opptatt av kvalitet. Eller de er opptatt av begge deler, i tillegg til trygghet. De vet at de er på et sted med mye fagkompetanse. Det er viktig for mange av dem, å vite at de er i trygge hender, med all mulig odontologisk kompetanse innen rekkevidde.

– Også vet de at de blir behandlet av studenter, og at det tar tid. Pasientene er stort sett tålmodige. Samtidig er det noen som forsvinner, og som ikke vil vente på at vi skal kunne behandle dem. Nå som vi har studentopptak en gang i året tar det ofte litt tid før vi har studenter som har gjennomgått relevant undervisning for å kunne behandle pasientene som står i kø. Med det mister vi noen pasienter. Vi trenger slik sett tilgang på flere pasienter enn tidligere, da vi hadde studentopptak to ganger i året, forteller Erenius avslutningsvis før han må løpe til dagens annen økt med nettopp pasientbehandling og tilhørende studentveiledning.